

NAUKA RADZIECKA — ŚRODOWISKU

Pod tytułem „Uwaga! Powietrze” zamieszcza „Polityka” z 30 czerwca br. wywiad z G. G. S i d o r e n k ą, dyrektorem Instytutu Higieny Ogólnej i Komunalnej w ZSRR. Na marginesie II konferencji RWPG na temat „opracowanie środków ochrony przyrody” omawia on sprawy Ośrodków Koordynacyjnych w poszczególnych państwach, aby stwierdzić:

„Centrum Koordynacyjne uogólnia i analizuje programy badań naukowych w państwach członkowskich, proponuje tematy nowych opracowań, zapobiega powtarzaniu prac, przeprowadza konsultacje i wymianę doświadczeń”.

Ciekawe są wywody G. I. Sidorenki na temat poczynąń radzieckich w zakresie higieny środowiska.

„Co roku w ZSRR powstaje około 20 nowych miast... zgodnie z zaleceniami higieny... Tereny miejskie rozbija się na strefy funkcjonalne: mieszkalną, przemysłową, usługową i transportu. Pomiędzy strefami przemysłową i mieszkaniową rozciąga się sanitarna strefa ochronna. Wszystkie nowe zakłady wyposaża się w urządzenia oczyszczające. Luźna zabudowa obszarów mieszkalnych umożliwi lepszą ich wentylację, lepsze nasłonecznienie mieszkań i zmniejszenie hałasu”.

„Higiena otoczona jest najbardziej aktualnym problemem; od jego rozwiązania zależy życie przyrody, a w związku z tym i życie człowieka, zdrowie współczesnych i naszych potomków“

A walka o czystość powietrza?

„Na podstawie przeprowadzonych badań sformułowano zalecenia i normy higieniczne dotyczące dopuszczalnej zawartości szkodliwych substancji. Na ostatniej konferencji RWPG w Pradze na temat „Higieniczne aspekty ochrony środowiska”... rozważano zagadnienie ujednoczenia metod wyznaczania szeregu zanieczyszczeń atmosfery... na wniosek NRD zalecono metodę wyznaczania aluminium w pyłach, Czechosłowacji — szkodliwego działania środków piorących, a Związku Radzieckim — bezwodnika kwasu fosforowego. Opracowane metody będą stosowane w praktycznej działalności wszystkich naszych państw.